

ליל מנוחות איירין

לקולונל מיקי מרקוס, אם הוא רוצה או לא רוצה, יש מאהבת יפה וחיננית. היא חברה נגנה, עובדת כנהגת שלו, נוחתת לו לגור בביתה. שבת-לאבוב, ומביאה אותו במכוניתה לכל מקום שהוא רוצה. שמה של המאהבת הוא פנטה ברנר. היא שחקנית יוגוסלבית צעירה, שתחתה בסרטו של מלוןיל שייבלפון, הטל צל ענק.

מובן שתפקידי הקדוש מחייב אותי לא לנח ולא לשקוט, עד שאמצא את המאהבת האמיתית של הקולונל, חיה או מתה.

ובכן, לא נחתי ולא שקטתי, עד שגיליתי את התגלית המרעישת: לקולונל מרקוס היתה באמת נהגת. אשתו, אמה מרקוס, בעצמה אמרה: "כן, שמעתי שהיה בסרט מין יומן

איירין ברנר, בסרט "בית אבי" (1946)

בצל מלחמת העצמאות הישראלית. זו הוליווד, מוכרחים לתת קצת אהבה. אינני יודעת אם כך היה במציאות. אינני אחראית לזה. על כל פנים, למיך היתה נהגת. היתה לו גם מתרגמת."

לאחר חקירות מעמיקות בהיסטוריה שלו, גיליתי שהיו לו לא רק נהגת ומתרגמת, אלא גם שתי כתבניות. כתבנית אחת בשם אסתר ככרץ, וכתבנית שניה בשם איירין ברנר.

לאירין היתה בארץ קריירה מזהירה. עוד בתקופה שלא היו כאן נערות-זוהר, וכשהי בחורות הישראליות היו מתהלכות בחולצה כחולה עם שרוך, היא היתה החתיכה הכי גדולה ומפורסמת בארץ — החתיכה הישראלית הראשונה אחרי אלפיים שנה.

כשעמדו לעשות כאן את הסרט הישראלי הראשון, בית אבי, ערב מלחמת העצמאות, ברור היה שהשחקנית הראשית בו תהיה נערת-הזוהר הראשונה של ארץ-ישראל — איירין, כש חישבו חתוך יפה, שישחק לצידה, לקחו, כמובן, את הפסל יצחק דנציגר.

כנערה שגדלה והתחנכה במוצא, כבר קטן בין הרי ירושלים, הגיעה איירין למקומות רחוקים מאודם. ידידותה עם מרקוס, לו היא עזרה ככתבנית, היתה רק אפיוזדה חולפת. בעזרת קשריה עם כל אנשי הצמרת, היא נתמנתה למנהלת לשכת התיירות, ואחרי-כך הסכה מזכירה ראשונה בשגרירות ישראל ברומא.

בסוף, היא התחנתה, כמובן, עם מיליונר. היום, כשיש נערות-זוהר חדשות ומיליונרים חדשים, כבר אין זוכרים אותה. לכן לא לקחו את איירין לשחק את איירין בסרט.

המוסטאנג של הירש

הוא רץ למשטרה, ביקש שימצאו לו את המכונית, אבל שם סרבו לטפל בעניין משום שהוא לא זכר את המיסטר שלה. אמרו לו שהם מוצאים רק מכוניות עם מיספרים. הוא אמר להם שזהו המוסטנג היחיד בצבע אפור-כסף עם רישוד אדום. הם ענו לו שזה לא סימן, כי הגנב הרי יכול היה לצבוע את המכונית לשחור ואת הרישוד לירוק, או את המכונית לירוק ואת הרישוד לשחור.

למחרת הצליח פוקה להיזכר במיספר, וביום השישי בערב נמצאה מכוניתו חונה ליד פתח ביתו של שוטר הגר בשכונת התקווה. השוטר הישר הודיע על כך מייד לתחנת המשטרה. תחנת המשטרה הודיעה מייד לניידת שלה, ובשעה שש בבוקר, כש פוקה ישן לו שנת ישרים, נשמעו דפיקות חזקות בדלת וקריאות: "לפתח, משטרה!"

יש מכוניות שנולדו במול רע. אלה הן בעיקר המכוניות היפות מדי, או המפוראות מדי, שהובאו לארץ. הן לא מוצאות חן בעיני המול, הן מנקרות לו בעיניים. לכן הוא מעולל להן כל מיני תעלולים. הוא מביא עליהן תאונות-דרכים, הוא גורם רם לכך שהן תימצאנה בבקרים עם צמיגים מסופצים, וזכוכיות מנופצות, דלתות שבורות, צבע מגורד, לחיצות קלות, והוא מביא לי גניבתן בכל עת.

המכונית האחרונה שהמול התנכר לה היתה המוסטנג של פוקה הירש. הוא החנה אותה מול שרתון, נכנס למלון, וכשיצא ממנו, כבר לא היתה המכונית שם.

הוא ניגש לשוער המלון ושאל אותו מה לעשות. השוער שאל אותו איפה העמיד את המכונית, וכששמע שהיא חנתה בשורת המכוניות הראשונה, אמר לו שלא יתרגש, שה שום דבר, כי בשורה הראשונה גונבים כל יום. אתמול, למשל, גנבו משם לארץ.

טוטו ניו-יורקי

לפני כשלושה חודשים השאירה אותו לאנהות הדומיננטית ג'ון ברון, לאחר שני הלה בארץ שני רומנים סוערים עם הרולד סטרסון, בעל מירויות, ועם נערי-השעשועים לני לנדס. היא עברה לניו-יורק, משם מגיעים ידיעות כאילו הביאה לידי כך שהחברה בניו-יורק עוסקת בין השאר בי טוטו פרטי: אם תצליח להינשא לאחד מ המיליונרים, גבר העונה לשם סיי, גרוש ומבוגר ממנה בכמה שנים טובות, עימו היא מנהלת רומן, אחרי שמיטב הכוכבות ניסו ללכודו.

אין מאורע יותר חשוב מאשר מסיבה ירושלמית. במסיבה ירושלמית נשברים כל פעם כמה מהראשים המפורסמים ביותר בי מדינה, ונחתכים כמה מהגרונות החשובים ביותר בארץ.

מסיבה ירושלמית שאינה מסתיימת בי מכות אינה מסיבה, ויש צורך לערוך מיד אחריה מסיבה שניה לתיקון המעוות.

המסיבה האחרונה שנערכה שם התנהלה בסדר גמור. היא נערכה בביתו של מתנחל אברמפון, איכר צעיר שהפך פסל, ובעלה של תיקי אברמפון. היו בה כל העיתונאים, האמנים, אנשי האוניברסיטה והשיכור רים הירושלמיים, והדובר אורי אורן מי משרד החינוך, והכתב גדעון רייכר מי ידועות אחרונות.

כולם שתי, רקדו ובילו איש איש עם אשת רעהו. אחר כך, כשהמסיבה קצת שככה, היה צורך להתחיל במכות, כבר מהתחלה היה ברור שהקורבנות יהיו גדעון רייכר ואורי אורן. הם לא הביאו איתם נשים, לא שתי, לא עישנו, והיו צריכים לקבל מכות.

כשהגיע הרגע המתאים, הרים הירושלמי החזק ביותר במסיבה כוס, העשוייה מהחלק התחתון של בקבוק, וחתך בה את צווארו של גדעון רייכר. אומרים שזה הגיע לו, לרייכר, למרות שהאיש החזק התכוון בעצם לאורי אורן.

המסיבה התחלקה מיד לשתי קבוצות, של בעד ונגד. הרוחות סערו, והתחילים הסיאי מיים הסתובבו של באושר וליקט דם. בסוף הגיעה המשטרה. נגד המכה הוגשו שתי תביעות, אחת אורחית ואחת פלילית. גדעון רייכר מסתובב קעת בירושלים בי צוואר חתוך ופנים מודאגות. הוא דואג פן יגיע כל העניין להחל המרחלת.

ההכחשות

הטובות

יש לי כמה הכחשות חשובות: מתברר שאסתר טובי לא נתגרש מבעלה. היא עדיין אוהבת אותו, והוא עדיין אוהב אותה. לאחר שתיגרמו שנת החיפודות שהחזק בי ארצות-הברית כופה עד מתן הגירושין הן סופיים, היא כנראה תשוב להיות אשתו. מתברר שהתנהגותו של בעלה, מורט שומן, לא היתה כל כך אכזרית. הוא לא כל-כך רצה להפוך אותה לשיפחתו. הוא לא כל-כך הזניח אותה, ולא כל-כך ניסה לחנוק אותה.

התברר גם שהיא לא ניהלה יחסים עם הן שוטבין שלה, המלצר ואן דה-בומ, כפי שהוכח בסעות במשפט הגירושין שלה. ביתינים, עד שזה יוכח, היא מנהגת רומן עם הפסנתרן שלה, מרטין רומן.

אסתר טובי ומורט שומן

צה"ל המצייל

עברו כבר שמונה חודשים מאז הניעה בתיה פנדיקט לזרץ. היא כבר סיימה את תפקידה במחזור איך להצליח בעסקים, היא כבר התחילה להשמין מחדש, היא כבר אינה מקבלת תפקידים כווגמנית בגלל ממדיה שי נדלו כמעט בעשרה קילו, ועדיין היא יושבת כאן.

עוד בזמן ההופעות היא סיפרה לחברה, שקיבלה מכתב מבעלה, בו היא מתבקשת לשוב מייד לאמריקה. עכשיו, לאחר שהגיעו תנה שמועות על רומנים שמהל שם בעלה, היא אמרה: "הוא לעולם אל יחליף אותי בי אחרת אין עוד אחת כמוני. אני נשואה לו כבר חמש שנים, וסקווה להיות נשואה לו עוד חמישים שנה."

בתיה פנדיקט

ענתה: "המילואים עושים לי צרות לפני נשואי הייתי בסך הכל עשרה ימים בצבא. עכשיו הם רוצים שאני אלך למשך 21 יום לפחות. אני יושבת שם כל היום, ומנסה לשכנע אותם לוותר עלי."

אה, מה היינו עושים בלי צה"ל?

הוא התעורר, פתח, והוסטר שעמו בדלת הסביר לו שרק רצה להגיד לו שהוא יכול לישון בשקט, כי המכונית שלו נמצאה. אז באותו יום חזר המוסטאנג (סוס, באנגלית) אל הירש (צבי, בגרמנית). הפגישה ביניהם נערכה בבית הסוהר ביפו. אפשר היה לרי אות אותו, בשבת, בשבע בבוקר, כשהוא יוצא מבית-הסוהר, במכונית מוסטנג מפוי ארת.

הוא מצא אותה במצב משיביע רצון. רק השיחים האדומים נגנבו ממנה. הוא הודה לאלוהים על שהמכונית שלו היא מוסטנג, ולא לארץ. כי בעזרת אותו לארץ, שנגנב מאותו מקום, בוצע באותו יום שוד-היהלור מים הגדול.

צדק, צדק תרדוף

בשבוע שעבר התפרצה אשה אומללה לבית-המשפט, נפלה לרגלי השופט, וביקשה ממנו שיגן עליה בשם הצדק. בעלה, אותו הכירה עוד על ספסל הלימודים, ושהיא חיה איתו כל כך הרבה שנים, ושהיא ילדה לו ילדים, התאהב בבחורה צעירה ממנה, והוא עומד לעזוב אותה לנפשה לאחר כל השנים שחיו יחד באושר.

השופט עמד בפניה חסר-אונים. הוא לא יכול היה לעזור לאשה האומללה, משום שהוא היה בעלה. שופט, שאינו יכול להגן על הצדק של אותם הקרובים לו, יכול בהחלט להגן על הצדק של הרחוקים ממנו. הבעל-השופט עומד להתפטר מתפקידו כשופט. לעזוב את עיר מגוריו, ולפתוח משרד עורכי-דין. הוא יעשה זאת בשותפות עם אוהבתו החדשה, שהיא עורכת-דין במקצועה.